

Շարական էջ 1049

Ներքող էջ 151 տող 25

Որ տիրական իշխանու-
թեան հաղորդաւ արարել
զսուրբ զառաքեալն, կա-
պել և արձակել զորդիս
մարդկան յերկինս և յեր-
կրի, և աթոռակէց լինել
ծեղ խոստացար յորժամ
նստին յաթոռ զատոգա-
կան,

Եւ այսքանեօց համար-
ժակութեամբ ըստմամա-
նեայ շնորհիւ ամբարեւել և
յաւէտ լցեալ և քնակն
մարքեալ զքնակութեան վե-
հին բարեխարութեան զփա-
կանս վերնկալայց և եռ-
խաջաց փառօց տիրապէս...

Էջ 152 տող 2 Սուտի
անկարող և անանջրպետ,
միակենցաղ և զուգակցորդ
ընդ Քրիստոսի գոյց փա-
ռաւորեալը, փանգի և գոյն
հայցեալ միածինն սու պա-
տուակինս վերընծայեալ
զբանքն մարդմանս, կա-
միմ և սոցա ընդ իս պեր-
ճանալ Հոյի ի ցում պար-
զեալ:

գալի ծնունդս և անեղծ ժա-
ռանդս՝ հասարակաց փրկը-
կողիմ տեսնոմ ըմծայն-
ցիմ,

Իլը ներքողին երկուքն ալ առաքեալ-
ներու զործունէութիւնը որոնք աստուա-
ծային խորհուրդներու մասակարարներն
ԸԼԼալով (ըստ շարականին), մկրտութեան
աւագանին ձեռքով (ըստ ներքողին), փրկ-
կեցին մարդկութիւնը կապաշտութեան
հոսանուտ մեղաց ծովէն և արժանացու-
ցին Քրիստոսի յափտենական կեանքին:

Շարական էջ 1075

Ներքող էջ 115

Ի բարեբուն Հոգւոյն Վե-
տակն և որոտմունք տիե-
զեբաց ցոյժունք հրեղէմք
աստեղը լուսափայլը:

Վերջեւոց ի ծովային
ծիսանաց աշխարհի՝ աս-
տեղապէս ուղղիչք և ա-
ռաջնորդիչք, Պայծա-
ռափայլ լուսաւորը, հե-
րագունք և Թնաշողեան,
շանթք կիզանողք, ցոլ-
մունք ահագին, հոսանք
հրեղէմք..... Էջ 156 տող
34 Չայնատուք վեհեք անեղ
որոտմամ:

Ներշնչումը կատարեալ է. իմաստներու
նշոյնութեան տարակոյս չի մնար. Ուս-
քեալները ըստ շարականին կապելու և
արձակելու տիրական իշխանութեան մաս-
նակից են. ըստ ներքողանի՝ երկնքի փա-
կանքներուն. մին պատճառն կու տայ միւսը
արդիւնքը: Երկրաւոր իշխանութենէն վերջ,
երկնքին մէջ Քրիստոսի հետ զատողական
աթոռներուն և փառաց մասնակից կ'ըլ-
լան ինչպէս որ ինքն Յիսուս խոստացեր
և խնդրեր էր Հօրմէն:

Շարական էջ 892

Ներքող էջ 160

Լուսաւորեալք ի սոցա
զպրոթենէն. փառաւորեմք
սուրբ զՆորորդութիւնդ:

Եւ արդ՝ եթէ Նորորդու-
թեան իսկութիւն ի լեզուէ
ձերմէ ծանուցաւ, և արա-
րին ձեռք պատմեցաւ և
Աստուծոյ որդին ի ձեռք
բարոցեալ, խորք անքնի
վերին պազուկաց յերկրի
յայտնեցաւ...

Շարականը համառոտաբար կ'երգէ Ներ-
քողին թուարկութիւնը՝ առաքելոց ձեռքով
երրորդութեան վարդապետութեամբ՝ մարդ-
կանց լուսաւորութիւնը:

Շարական էջ 1050

Ներքող էջ 162 տող 21

Բարեկամք Քրիստոսի,
հազարադեպ աստուածա-
յին խորհրդոյն. որք ի
մոսամուտ մեղաց ծովէս
վերածէք զմարդիկ ի
կիսմս ամմալ:

Եւ ի իսաւրիմ կու-
պաշտութիւնէմ վերա-
ծեալ ի փոսոս զսոսմ
ապամց երկրի, փրկեալս
և ազատեալս՝ առգանին
անթիւն արգանդի անխաւ:

Ուսանելոց նուիրուած « Ի յսնահման
ծովէն » համարածի շարականէն միայն այս
տունը ներքողին մէջ համապատասխան
ամփոփ համեմատութիւն մ'ունէր, մնացած
տունքը իրենց ներկայացուցիչ իմաստ-
ները ցրուած ունէին ներքողին մէջ. հե-
տեաբար աւելորդ համարեցայ քաղել զա-
նոնք և երկնցնել համեմատական սիւնակ-
ներու շարքն:

Հ. Լ. ԱԹՃԵԱՆ

Շարայարկի

ՈՒՐ Է ՇՐՋԱՊԱՍՏ ՏԻԵՋԵՐԱՏ

Արևն արդէն ժամեր առաջ արևմտեան
կողմէն սահելով՝ աներևութացած է և իր
վերջաւոր ճառագայթները ուրիշ աշխարհի-
մը գաւառներու վրայ դարձուցած: Խոր
է գիշերուան լուսթիւնը. այն գիշերներէն

մին է՝ յորում լուսինը չի համարձակիր իր ճակատը բարձրացնել մեր հորիզոնին վրայ. գիշեր մը յորում երկնակամարն կը փայլի յստակութեամբն և չկայ ամպ մը զայն մեր աչքէն ծածկող:

Բանանք պատուհաննիս. դիմացնիս կը պտըզուի անսահման անհունութիւն մը. կը դիտենք զայն և հիացած կը գոչենք, «Երկինք պատմեն զփառս Աստուծոյ»:

Հրապուրիչ տեսարանին դիմաց աչքերնիս դիւթում կը պշնու ասն ոսկեբեռեւ ներուն և պատուական ակունքներուն վրայ՝ որ գիշերուան առագաստը կը զարդարեն: Այս գիշերոյ լոկկ մթութեան մէջ՝ որ աղմկալից օրուան կը յաջորդէ, այն պահուն՝ երբ մարդկային միտքը դադրած վէճերէ՝ ըլլայ քաղաքային, ըլլայ կրօնական, ըլլայ ուսումնական, այն պահուն՝ երբ զգայարանները յոգնած իրենց ծանր աշխատութիւններէ օրապահէիկ հայթայթելու համար խեղճ ընտանեաց, երբ՝ այլ ևս չեն լսուի կառաց շառաչը, գործատանց մեծ մուրճներու սալի վրայ դոփիւնը, կամ սուլիչներու սուր և բամբ ձայները, երբ՝ հոգին մարմնաւոր կապանքներէ կ'ազատի, գիշերոյ այս խորհրդաւոր մթութեան և լուսեան մէջ՝ մեր հոգին կը ձգուի կը յափշտակուի մտաց ուժով, կը սուրայ, կը սաւառնի վեր, միշտ վեր դէպ ի այն կողմը ուր դիտողին աչքը սեւեռեալ կը նայի, ուր կը նշմարէ զմութիւններ, կարկենաններ և շափուղաներ: Այս թանկագին մարգարիտները՝ որոց վայրը միշտ մեր գլխէն վեր. եղած է, երկրագոյնիս որ կողմէն որ ալ նայինք, այս ակունքները, այս աչքերը՝ մարդկութեան սկզբէն՝ բովանդակ մարդկային պատմութեանց ներկայ եղեր են, ծիծաղեր են, զարմացեր են թէ ինչպէս արի մի հողի համար, կամ փառասիրութեան համար, կամ անձնական փափաքը կշտացնելու համար՝

բանականը շարժած են, և կը շարժին՝ իրարու երակաց արիւնը հեղու համար: Ա՛հ ո՛րքան տարբեր է այն միտքը՝ որ երկրաւոր կապանքներէ ազատ, և հիմա խաւարէ և լուսեանէ շրջապատուած, կը զգայ թէ այլ ևս երկրի վրայ չէ ու ձգուած կ'երթայ դէպ ի այն ադամանդեայ բնակարանն, կը դիմէ միշտ մի և նոյն ուղղութեամբ, ու լուսոյ ճառագայթներու վրայ հեծած որ գինքը կը փոխադրեն ամէն մի երկվայրկեան՝ երեք բիւր բերամետր՝ երազութեամբ դէպ ի շրջապատ տանող ուղղութեամբ: Ինծի՝ հարցոց սուրհանդակս՝. լուսոյ կտրած այս միջոցը երկվայրկեանի մէջ աշխարհի վրայ ո՛րչափ տեղ կը զբաւէ: Թէ և չկայ իրականութեան մէջ այնքան տեղ՝ բայց կարելի է բացատրել: Երեակայինք թէ ըլլայ քաջ ընթացող մը ինչպէս Արիւլէս որ Տրոյիոյ պարսպաց շուրջ երեք շրջան ըրաւ Հեկտորը հետապնդելու համար, այսպէս մեր ընթացողը վազէ Երկրագոյնի միջօրէական մեծ շրջանակին վրայ եօթն անգամ և Երկրիս առանցքին՝ վրայ միանգամ երթայ ու զայ, ահա լուսոյ կտրած տեղը մէկ երկվայրկեանի մէջ ըստ կոռնիւ՝ աստեղագետի. և եթէ մեր ընթացողը օրը 12 ժամ միայն վազէ, և ժամը վեց հազարամետր տեղ կտրէ՝ տասն և մէկ տարի և վեց ամիս պէտք է դնէ մէկ ծայրէն մինչև միւսը ընթանալու համար:

Լուսոյ այս սրնթաց ընթացքով կը սկսինք կտրել միջոցն. թէ և առաջին թափով Լուսնոյ դիմացը պիտի գտնուէինք, եթէ անոր ուղղութեամբ ընթանայինք, բայց որովհետև մեր ընթացքը անոր Երկրէս ունեցած դիրքին հետ՝ 120° բութ անկիւն կը ձևացնէ, մինչ Երկրէս այս պահուն 48 շառաւիղ հեռաւորութեան վրայ կը գտնուինք, ի նմին ժամանակի Լուսնէն հեռի ենք 79 շառաւիղի չափ: Այլ ևս մեր և

1. 300000 Հազարամեղր.

2. Միտքը կը խօսի.

3. Լուսոյ ճառագայթն անձնաւորուած է հոս:

4. Բնեղ բնեւ ձգուած արմազներն է որ հաւասար

է 127180(1) մետր:

5. (Հոսոյ որ Լուսոյ ընթացքը հաշուեց երկվայրկեանի մէջ 305000) Հզմ.

տեղ թողած ենք Արևը, Լուսինը, և Նոյն իսկ Էրկիրս, մեր սուրհանդակը կը մղէ զմեզ լուսոյ ալեաց քայլով: Չորս վայրկեանի՝ մէջ Հրատի պարունակը կը կը տրենք և կը շարունակենք ընթանալ, մինչ դիմացնիս կը պարզուի պարունակ մը հարիւրաւոր աստղներու. կը տեսնենք որ աստղը կեդրոնի մը շուրջ կը շրջին ճիշտ ինչպէս Էրկիրս. ուրեմն արևային դրութեան պատկանող այս տիեզերական մարմինները՝ որոց մէջ մեծ տարածոց ունեցող մարմիններ չեն երևիր, այնպէս որ աստղացմէ մեծագոյնը Պալլաս՝ լուսնոյ ⁴), տրամագծին չափ է, պէտք է որ (ասոնք) Էրկրէս տեսնուած դիտակային մոլորակները լլլան՝ որոնք աստեղատիպ անուամբ կը յորժորջին: Այս պարունակը կտրելու համար տասն և երկու վայրկեան դրինք: Փանի առաջ կ'երթանք դիմացնիս դէպ ի պակտով եղող փայլուն աստղը, լուսնոյ նման տարածոց կը սկսի առնուլ, քանի կ'ընթանանք այնքան աւելի կը մեծնայ, և 33 վայրկեան վերջը ինն արբանեկոփն իր վիթխարի հասակն կ'երկցնէ, դա ինքն է հակայն այն Արամագը՝ որուն երկրաւոր աստեղագէտներն Լուսնթագ անուն կու տան: Էրկիրս ասոր քով զաճաճ մըն է ինչպէս գամփռ մը փիղի մը քով: (Ասոր չորս կողմի ինն մոլորակներէն վեցերորդը 1894ին վիճեցուց Ս. Ղազարու մեծ դիտակով բաղդ ունեցայ առաջին անգամ տեսնելու, թէ և Հայրն Տնեցա աստեղագէտն ինծի գրեց թէ արդէն հինգերորդի վրայ կը տարակուսի ուր մնաց վեցերորդի վրայ, բայց 1904ին լուսանկարի միջոցաւ անոր գոյութիւնը հաստատուեցաւ ⁵):) կը յառաջանանք և աստ անդ կը նշմարենք փոքր գունտեր. ինչպէս մէկը կտախոււմ բով զգացած պահուն դաշտի մէջ նշմարէ

ծառեր, թուփեր, տուներ, ու խրճիթներ, կամ հանդիպի գիւղերու կամ գիւղացադաքներու, այսպէս և մեր ճամբորդութեան մէջ զանազան փոքր կամ մեծ մոլորակներու կը հանդիպինք:

Անգամ մ'ալ ակնարկ նետենք դէպ ի մեր Էրկիրը, այն Էրկիրն՝ որ այնքան մեծ կ'երևէր մեր աչքին՝ ինչ պիտի տեսնենք, կարծեմ ոչինչ, զուր տեղ պիտի փնտռենք, հարկ պիտ' ըլլայ հեռադիտակի դիմել որպէս զի կարենանք նշմարել, վասն զի Լուսնթագէն ամենագորաւոր աչք ունեցող մը դժուարաւ կամ հազիւ կրնայ տեսնել, վասն զի աստղ մը որ (2'') երկու մասնիկ անկեան կը վերածուի՝ Էրկրէս տեսանելի չէ պարզ աչքով, ինչպէս է Պոսիդոնն: Էրկիրս՝ որ (1'71) երկու մասնիկ չհասնի, ինչպէս տեսանելի պիտի ըլլայ, ևս առաւել անտեսանելի կը մնայ որքան աւելի հեռանանք: Մէկ ժամ ճամբորդելէ վերջ հասեր ենք Էրեակի պարունակին: Հիներն այս գեղեցիկ մոլորակը մահագուշակ կը համարէին. իսկ արդի աստեղագաշներն ո՛րչափ տարբեր կը տեսնեն այս փառքով պսակուած գունտս. այս փառքը կազմողն են իր զանազան մանեակներն. մանեակ մը ծիրանի գօտիի նման կամարածն է: Էրեակին հորիզոնէն վեր բարձրացած կը տեսնուի, մինչ հեռուէն կ'երևի գունտ մը մանեակներու մէջ. քանի կը մօտենանք յայտնի կը նշմարուի թէ այս մանեակն անթիւ մանր մարմնոց խումբ մըն է՝ որոնք մոլորակին շուրջը կը շրջին, ինչպէս ուրիշ տասն մեծ լուսիններ՝ որոնք իրարմէ հեռու պարունակներու վրայ կը դառնան: Մեր սուրհանդակին հետ կը դիմենք դէպ ի յառաջ, կ'անցնինք Ուրանոսի պարունակէն երթալու համար շեշտակի դէպ ի Անդրպոսիդոնի մոլորակն, վասն զի Պո-

1. Մեկնման կտը Էրկրէս ըլլալով՝ հաշիւները Էրկրէս անուամբ են մերժաւոր մոլորակներու համար, որ կը տարբերին, եթէ Արեւն աստղին միջը երկրաբն հեռաւորութիւնն, նշանակութիւն չունի բուն աստեղաց (արփի) համար:

2. Ինչպէս վերջիս հաստատուեալ ինքնորոշ փոքրիկ

մոլորակն գիտը, որ 1914 Յուլիս 21-31 և Սեպտեմբեր 21-22-23ին լուսանկարուեցաւ. միայն պատկերի մէջ նշմարելի է և ոչ ալքով կամ դիտակաւ տեսանելի իմ հաշուով 565 Լուսնթագի շառագիլի հեռաւորութեան վրայ զի ստաւոնի և երեք տարի կը տեւ իւր շրջանը:

սիրոն մեզի հակոտնեայ եղած է, վեց ու կէս ժամ ընթանալէն վերջ ահա դիմացնիս կ'ելլէ երկիր մը մերինն 3¹, անգամ աւելի լայն, այսինքն 3¹, տրամագիծ ունեցող, որոյ շրջապատին վրայ շոգեկառք մը՝ որ 60 Հզրմետր. ընթանայ ժամը՝ 112 օրէն պիտի կարենայ ամբողջ մեծ շրջանակը կտրել, մինչդեռ Երկրիս շրջապատին վրայ նոյն շոգեկառքը գրեթէ 28 օր պիտի դնէ: Սա ևս մեր Երկրին պէս Արեւուն շուրջը կը դառնայ, սակայն երբ սա 50 երկրարեւ՝ հեռաւորութեան վրայ մէկ շրջան կ'ընէ, Երկիրս 353¹, տարի պիտի դնէ Արեւուն բոլորտիքը դառնալով, անոր մէկ տարւոյ շրջանը լրացնելու համար: — Ըսել է թէ, դիտեց սուրհանդակս, Մաթուսաղան Անդրպոսիդոնի՝ տարիով 2 տարի և ինն ամիս ապրած պիտի ըլլայ: — Յիրաւի պատասխանեցի 21 տարուան Անդրպոսիդոնեան պատանի մը Աղամայ զրախտէն արտաքսուելուն ներկայ եղած է, ըստ Եթանասնից հաշուոյն, ինչպէս ներկայ է նաև արդի դէպքերուն, միայն այս տարբերութեամբ որ իրական դէպքը կատարուելէն 6 ժամ և 43 վայրկեան վերջ կամ ամենէն ուշ 6¹ 59¹ վերջ պիտի տեսնէ:

Այսչափ հեռաւորութենէ աստղները ինչպէս կը տեսնուին. ճիշտ այնպէս, ինչպէս որ Երկրիս վրայէն կը տեսնուին, վասն զի նոյն համեմատութիւնն է, ինչպէս եթէ մէկը չորս հազար մետր հեռաւորութեան վրայ եղած առարկայն տեսնելու համար յառաջանայ միայն քայլ մը (75 հարիւրորդ մետրի), Մեր սուրհանդակը մեծ հետաքրքրութիւն մ'ունի տեսնելու այդ հեռաւոր արփիններն ալ. կը դիմենք յառաջ, կ'անցնին օրեր, շաբաթներ և ճամբուն վրայ թափառաշրջիկ գիտաւորներու կը հանդիպինք, այս անդունդին մէջ կը վազենք երեք ամիսներ լուս

սոյ երազութեամբ, և ահա կ'ելլէ դիմացնիս 1էվիթան սևորակ՝ որ աղջամուղջ մութի մը մէջ կեցած արեւային զրութիւնը կը խառնէ՝ և հոսովու բազումներով յինքն կը ձգէ զայն: Նա հեռի է մեր արեւային զրութենէն 17300 երկրարեւ չափով, և 102 օրուան լուսոյ հեռաւորութեան վրայ կը սաւառնի. նա մարած Արեւ մ'է, և կեդրոն բազմաթիւ արեւային զրութեանց: Կ'անցնէին ամիսներ, տարի մը գլորեք էր, և երկրորդն անոր կը յաջորդէր, երբ սկսաւ դիմացնիս պարզուիլ աստղաց ասպարէզն: Ահա նոր երկինքը մը մեր դիմաց կը բացուի, հոս կը սկսիք նշմարել կրկնակ, երրեակ և բազմախումբ արեւներու երկիրներ: (կրկնակ արեւներ կը նշանակեն երկիր մը որ ունենայ երկու զանազան գոյնով արեւներ), ինչ սքանչելի տեսարաններ չպիտի ունենայ այդպիսի երկիր մը. և ահա երկրորդ մը որ երեք արեւներ է մի քանի լուսիններէ լուսաւորուած է, արեւներէն մին բիւրեղի նման սպիտակ, երկրորդն շափիգայի գոյնով և երրորդը կարծես գեղեցիկ զմրուխտ մ'է. մին խոնարհած պահուն մտից կողմը՝ երկրորդը կը ծագի ելից կողմէն և կը սկսի խաւարիլ մի և նոյն պահուն, իսկ երրորդը սիգալով միջօրէկանին վրայ կը հասնի. այսպիսի աշխարհի բնակիչներն ինչպիսի՞ վատվուուն և տարօրինակ երևակայական բանաստեղծութիւններով օծուած չպիտի ըլլան: Մ'տած ենք ահա նոր տիեզերաց մէջ, աստեղական կամարին մէջէն կ'անցնինք, եթէ վայրկեան մը ուզենք ետ դառնալ տեսնել այն Արեւը՝ որ մեր Երկրէն մէկ միլիոն 279 հազար անգամ աւելի տարածոց ունի, պիտի չհաւատանք թէ որ ցոյց տրուի թէ այն փոքր աստղն է որ մեր կտրած ճամբուն ուղղութեան վրայ կը գտնուի: Արդարև մտած ենք արփիններու տիեզերաց մէջ, թէ և կորուսինք մեր Արեւը, սակայն բազ

1. Երկրարեւ միլիոն հեռաւորութեան է 149 միլիոն շազարմետր:

2. Transneptune.

3. Արեւային զրութիւնը իրեն կը ձգէ. և Արեւ այս մարած արեւուն շուրջը կը դառնայ.

մաթիւ արեւներ կը նշմարենք աստ և անդ, աւելի մեծդի և աւելի ճոխ դրութեամբ քան մերը, և հետուն նոր ոսկերեւաններ, նոր ակունքներ: Սակայն լոյսը թոյլ չըտար կանգ առնելու, կը մղունք ատաշ ինչպէս Եփրատայ ալիք կը մղեն զալիս: Տարիներ են որ կը սահին և տասնեակ տարիներ անցան. կ'անցնինք նոր նոր վիթխարի շարժուն մարմնոց թովէն, և միշտ հետուն նոր նոր լուսաւոր անթիւ անհամար կէտեր կը նշմարենք, և միշտ կը պատահինք նոր երկիրներու, նոր աշխարհներու, նոր արեւներու, նոր միգամածներու, վերջապէս նոր տիեզերքներու: Միգամածիկ դրութեան մէջ կը մղունք, և ինչպէս Պոստէ կը գոչէ՝ յառաջ յառաջ, կը յառաջենք հարկաւոր տարիներ, կ'անցնին հազարաւորներ, միշտ խորը զխորս կարգան, այն է անդունդէ միւս անդունդ կը մղունք, և միշտ հետուն յապտիւներ, սարդոններ, ոսկեքարեր, տպագիրներ, և յակինթներ, և տակաւին տիեզերաց սահմանազխէն հեռու ենք: Հարկ է կտրել անցնիլ բիրաւոր տարիներ և դարեր, և միշտ պիտի պատահինք միգամածներու մէջ ուրիշ միգամածներ, նոր տիեզերքներ, նոր անյատակ վիհեր, մինքն զմիւսն աւելի մեծ աւելի խոր. միշտ դէպ ի յառաջ կը վազենք նոյն լուսոյ արագութեամբ միլիոնաւոր դարեր. և եթէ հարցնենք թէ ո՞ր հասեր ենք, ո՞ր ենք, տիեզերաց մէջ ո՞րչափ տեղ կտրեր ենք, մեր միտքը պիտի պատասխանէ թէ մի քայլս. փոխ հազիւ ըրած ենք, տիեզերաց կեդրոնէն դուրս ելած չենք, և որչափ երթանք ամէն տեղ կեդրոն է և ոչ մի տեղ կը զրտուի ջրջապատն:

Եթէ ստեղծուածն՝ այսպէս անչափ է, հապա ո՞վ կարէ Ռնստեղծին մեծութեանը հասու ըլլալ:

Հ. ԽՈՐԷՆ. Ս.

ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԵՐԳՈՅ ԴՊՐԱՆՈՅԻ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԴԻՊԼՈՄ

ՀԱՌԱՅԹ մեզ կը գրեմ հետեւալը.

Ներկայ տարւոյս Յունուարի 14-ին ընտիր բազմութիւն մը եկեղեցականաց՝ հրաւիրուած Քահանայապետական Հաստատութեան Սրբազան Երգեցողութեան Դպրանոցի Տեսչութենէն՝ կը հաւաքուէր ներկայ լինելու ընթացաւորտ աշակերտաց Դիպլոմներու բաշխումին, քննելիքիտոս ժեշ Սրբազան Քահանայապետէն շնորհուած նոր պալատի գեղարուեստական դահլիճն մէջ:

Հրաւիրեալ Եպիսկոպոսունք, Քորեպիսկոպոսունք, քահանայ ուսուցչապետք և զգիրիկոսք յամենայն ազգաց լցին բազմականներ: Իսկ Դպրանոցի Տեսչութիւնն ուսուցչական խմբին աշակերտաց հետ յատուկ տախտի վրայ բոլորել էին շքեղ երգեհոնք, որոնք սկիզբն տուին հանդիսին բազմաձայն (poliphonie) խմբական երգով. Ս. Յովհաննէս Լատերանեան Քահանայապետական Մայր Եկեղեցւոյ Կապելլայի Մատարո Պոն Կազիմիր ուսուցչապետի ղեկավարութեամբ, որ ողջունուեցաւ բուն ծափահարութեամբ:

Ձկնի այնորիկ քննելիքեան Սրբայ Ֆէրրէտի խօսեցաւ աւուր պատշաճի ճառը, ակնարկելով Դպրանոցի սկզբնաւորութեանը և աւելի ճոխանալով եկեղեցական երգոց ոճի, ոգւոյ և նպատակի նկատմամբ, յորդորելով զաշակերտներն իրանդեամբ ուսանելու իրենց վերաբերեալ յատուկ ուսումն, զգուշանալով չտալու եկեղեցական երգոց՝ աշխարհիկ ոճ, ոգի և ճաշակ. Ի վերջոյ յայտնելով խորին երախտագիտական զգացմունքներ առ երջանկայիշտական հիմնադիր Ս. Քահանայապետն Պիոս Ժ. որ հանդիպեցաւ իւկապէս Ս'Եկեղեցական երգեցողութեան վերածնութեան, և շեշտեց առանձին կերպով՝ թէ մեծ է Սրբազան Հօր արդիւնքն, զի Ութերորդ Կարէն, այսինքն